

WYROK

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie: **Przewodniczący: Piotr Kozłowski**

Protokolant: Adam Skowroński

po rozpoznaniu na rozprawie **17 września 2025 r.** w Warszawie odwołań wniesionych do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej **24 i 25 lipca 2025 r.** przez wykonawców:

AEKO-ON sp. z o.o. z siedzibą w Libertowie [„Odwołujący A”] – sygn. akt KIO 3081/25

B.Nasz Prąd S.A z siedzibą we Wrocławiu [„Odwołujący B”] – sygn. akt KIO 3090/25

C.FlexiPower Group sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w Kudrowicach [„Odwołujący C”] – sygn. akt KIO 3099/25
w części nr 1 i 2 postępowania pn.: *Montaż instalacji OZE na terenie Gminy Żelów* (PI.042.9.6.2024)

prowadzonego przez zamawiającego: **Gmina Żelów** [„Zamawiający”]

przy udziale jako współuczestników wykonawców:

AEKO-ON sp. z o.o. z siedzibą w Libertowie [„Przystępujący A”] – sygn. akt KIO 3090/25

– po stronie Odwołującego B

B.Energia Taniej sp. z o.o. z siedzibą w Grudziądzu – sygn. akt: KIO 3081/25, KIO 3090/25, KIO 3099/25
[„Przystępujący B”]

C.Nasz Prąd S.A z siedzibą we Wrocławiu – sygn. akt KIO 3081/25, KIO 3099/25 [„Przystępujący C”]

– po stronie Zamawiającego

orzeka:

1. **Umarza postępowanie odwoławcze w sprawie sygn. akt KIO 3081/25 co do zarzutów dotyczących oferty złożonej przez Przystępującego C.**
2. **Uwzględnia odwołanie w sprawie sygn. akt KIO 3081/25 i nakazuje Zamawiającemu odrzucenie oferty złożonej przez Przystępującego B.**
3. **Kosztami postępowania odwoławczego w sprawie sygn. akt KIO 3081/25 obciąża Przystępującego B, tj.:**
  - 1) **zalicza w poczet tych kosztów kwotę 15000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) **uiszczoną przez Odwołującego A tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 3600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) **uzasadnionych kosztów Odwołującego B z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika,**
  - 2) **zasądza od Przystępującego B na rzecz Odwołującego A kwotę 18600 zł 00 gr** (słownie: osiemnaście tysięcy sześćset złotych zero groszy).
4. **Uwzględnia odwołanie w sprawie sygn. akt KIO 3090/25, z wyjątkiem zarzutu z pkt 8) petitum (pkt IV uzasadnienia) odwołania, i nakazuje Zamawiającemu odrzucenie oferty złożonej przez Przystępującego B.**
5. **Kosztami postępowania odwoławczego w sprawie sygn. akt KO 3090/25 obciąża Przystępującego B, tj.:**
  - 1) **zalicza w poczet tych kosztów kwotę 15000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) **uiszczoną przez Odwołującego B tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 3600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) **uzasadnionych kosztów Odwołującego B z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika,**
  - 2) **zasądza od Przystępującego B na rzecz Odwołującego B kwotę 18600 zł 00 gr** (słownie: osiemnaście tysięcy sześćset złotych zero groszy).
6. **Umarza postępowanie odwoławcze w sprawie sygn. akt KIO 3099/25 co do zarzutu z pkt II petitum odwołania.**
7. **Oddala odwołanie w sprawie sygn. akt KIO 3099/25.**
8. **Kosztami postępowania odwoławczego w sprawie sygn. akt KIO 3099/25 obciąża Odwołującego C, tj.:**
  - 1) **zalicza w poczet tych kosztów kwotę 15000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) **uiszczoną przez Odwołującego C tytułem wpisu od odwołania oraz kwotę 3600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) **uzasadnionych kosztów Przystępującego C z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika,**
  - 2) **zasądza od Odwołującego C na rzecz Przystępującego C kwotę 3600 zł 00 gr** (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy).

Na niniejsze orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do **Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.**

Uzasadnienie

Gmina Żelów {dalej „Zamawiający”} prowadzi na podstawie ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień

publicznych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.) {dalej również: „ustawa pzp”, „ustawa Pzp”, ustawa PZP”, „ppz”, „Pzp”, „PZP”} w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia na dostawy pn. *Montaż instalacji OZE na terenie Gminy Żelów* (PI.042.9.6.2024).

Ogłoszenie o tym zamówieniu 25 lutego 2025 r. zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej serii S nr 39 pod poz. 124950.

Wartość tego zamówienia przekracza progi unijne.

15 lipca 2025 r. Zamawiający zawiadomił o wyborze jako najkorzystniejszych ofert złożonych przez: w części nr 1 – Energię Taniej sp. z o.o. z siedzibą w Grudziądzu {dalej również: „Energia Taniej”, Przystępujący B”}, w części nr 2 – Nasz Prąd S.A. z siedzibą we Wrocławiu {dalej również „Nasz Prąd”, „Przystępujący C”}, a także o sklasyfikowaniu nieodrzuconych ofert według przyznanej punktacji w kryteriach oceny ofert.

{KIO 3081/25}

24 lipca 2025 r. EKO-ON sp. z o.o. z siedzibą w Libertowie {dalej: „Eko-On” lub „Odwołujący A”} wniósł odwołanie od wyboru jako najkorzystniejszej, zaniechania odrzucenia ofert Energii Taniej i Naszego Prądu oraz zaniechania wyboru jako najkorzystniejszej oferty Eko-Onu w części nr 1 zamówienia.

Odwołujący A zarzucił Zamawiającemu następujące naruszenia przepisów ustawy pzp:

1. Art. 226 ust. 1 pkt 5 – polegające na zaniechaniu odrzucenia oferty Energi Taniej jako niezgodnej z warunkami zamówienia z tego względu, że zaoferowane inwertery (falowniki) jednofazowe GROWATT MIN 3600TL-XH wraz z optymalizatorami mocy Honeybee 650 PLC są niekompatybilne z modułami fotowoltaicznymi Sunpro Power SPDG450-N96R12,co powoduje, że obiektywnie nie jest możliwe prawidłowe zrealizowanie przy użyciu tego zaoferowanego sprzętu zamówienia.
2. Art. 239 ust. 1 w zw. z art. 223 ust. 1 w zw. z art. 16 pkt 1 w zw. z art. 219 ust. 1 – polegające na wadliwym wyborze oferty Energii Taniej, która po upływie terminu składania ofert została bezprawnie zmieniona, co narusza również zasadę uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców [zarzut ewentualny w stosunku do zarzutu z pkt 1.]
3. Art. 226 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 16 pkt 1 – polegające na: a) zaniechaniu odrzucenia oferty Energii Taniej jako niezgodnej z warunkami zamówienia z uwagi na wskazanie grupy modeli falowników trójfazowych zamiast konkretnego modelu, co stanowi też naruszenie zasady uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców; b) nierównym traktowaniu wykonawców tj. zaniechaniu odrzucenia oferty Energii Taniej z ww. przyczyny przy jednoczesnym odrzuceniu dokładnie z tej samej przyczyny innej oferty.
4. Art. 226 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 16 pkt 1 – polegające na zaniechaniu odrzucenia oferty Energii Taniej jako niezgodnej z warunkami zamówienia z uwagi na niespełnianie przez moduły fotowoltaiczne wymaganej klasy palności A lub równoważnej.
5. Art. 226 ust. 1 pkt 5 – przez zaniechanie odrzucenia oferty złożonej przez Nasz Prąd jako niezgodnej z warunkami zamówienia z uwagi na niespełnianie przez moduły fotowoltaiczne wymogu współczynnika wypełnienia (fill factor) na poziomie minimum 79%.

Odwołujący A wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu:

1. Unieważnienia wyboru najkorzystniejszej oferty.
2. Ponownego badania i oceny ofert.
3. Odrzucenia ofert Energii Taniej i Naszego Prądu.
4. Wyboru oferty Eko-Onu jako najkorzystniejszej.

W uzasadnieniu odwołania sprecyzowano powyższe zarzuty przez podniesienie okoliczności faktycznych i prawnych, które wzięto pod uwagę i odzwierciedlono dalej w zakresie, który miał znaczenie dla rozstrzygnięcia.

{KIO 3090/25}

25 lipca 2025 r. Nasz Prąd S.A. z siedzibą we Wrocławiu {dalej: „Nasz Prąd” lub „Odwołujący B”} wniósł odwołanie od wyboru jako najkorzystniejszej zamiast odrzucenia oferty Energii Taniej w części nr 1 zamówienia.

Odwołujący B zarzucił Zamawiającemu następujące naruszenia przepisów ustawy pzp:

1. Art. 16 pkt 1 – przez przeprowadzenie postępowania w sposób niezapewniający zachowania uczciwej konkurencji, wskutek wyboru oferty Energii Taniej, która powinna zostać odrzucona jako niezgodna z warunkami zamówienia, jak również przez przeprowadzenie postępowania niezapewniającego równego traktowania wykonawców, z uwagi na uprzywilejowanie Energii Taniej przejawiające się w dopuszczeniu nieuprawnionych uzupełnień i wyjaśnień oraz nieodrzuconie tej oferty, pomimo że w analogicznej sytuacji oferta nr 7 została odrzucona [zarzut niesamoistny w stosunku do zarzutów z pkt 3.-4. i 6.-8. poniżej].
2. Art. 17 ust. 2 – przez wybór oferty Energii Taniej niezgodnie z przepisami ustawy pzp, tj. oferty podlegającej odrzuceniu, poprzedzone nieuprawnionym żądaniem od Energii Taniej wyjaśnień dotyczących treści złożonej oferty oraz przedmiotowych środków dowodowych [zarzut niesamoistny będący konsekwencją zarzutów z pkt 3.-4. i 5.-7.

poniżej].

- 3.Art. 107 ust. 2 – przez wzywanie Energii Taniej do złożenia oraz uzupełniania przedmiotowych środków dowodowych, pomimo że Zamawiający nie przewidział tego w ogłoszeniu i SWZ, a wręcz wprost wykluczył taką możliwość, w zakresie spełniania przez oferowane urządzenia parametrów zamówienia, konkretnych modeli falowników, nieprzewidzianych przez wykonawcę wcześniej dodatkowych optymalizatorów mocy wraz z dokumentacją techniczną.
- 4.Art. 107 ust. 4 przez nieuprawnione żądanie od Energii Taniej wyjaśnień dotyczących treści przedmiotowych środków dowodowych odnośnie spełniania przez oferowane urządzenia parametrów zamówienia, konkretnych modeli falowników, nieprzewidzianych przez wykonawcę wcześniej dodatkowych optymalizatorów mocy wraz z dokumentacją techniczną.
- 5.Art. 218 – przez wybór oferty Energii Taniej, której treść nie jest zgodna z wymaganiami zamawiającego określonymi w dokumentach zamówienia.
- 6.Art. 223 ust. 1 – przez nieuprawnione żądanie przez Zamawiającego od Energii Taniej wyjaśnień dotyczących treści złożonej oferty oraz przedmiotowych środków dowodowych lub innych składanych dokumentów lub oświadczeń, a także niedopuszczalne prowadzenie między Zamawiającym a Energią Taniej negocjacji dotyczących jej oferty, a w konsekwencji dokonanie zmiany w jej treści co do spełniania falowniki parametrów zamówienia.
- 7.Art. 226 ust. 1 pkt 5 PZP poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Energii Taniej, której treść jest niezgodna z warunkami zamówienia, gdyż nie wskazuje konkretnych modeli urządzeń, które spełniałyby parametry zamówienia, a jedynie zawiera nieskonkretyzowany zakres (katalog) możliwych do zaoferowania modeli (w większości niespełniających parametrów zamówienia) falowników trójfazowych), a także zawiera falowniki jednofazowe niespełniające warunków zamówienia.
- 8.Art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b – przez wybór oferty Energii Taniej, pomimo niespełnienia przez nią warunków udziału w postępowaniu z uwagi na nieprzedłożenie prawidłowych podmiotowych środków dowodowych.
- 9.Art. 239 ust. 1 – przez wybór oferty Energii Taniej, pomimo że nie jest najkorzystniejsza [zarzut niesamoistny będący konsekwencją wszystkich pozostałych zarzutów].

Odwołujący B wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu:

- 1.Unieważnienia wyboru najkorzystniejszej oferty.
- 2.Ponownego badania i oceny ofert.
- 3.Odrzucenia oferty Energii Taniej i wykluczenia jej z postępowania.

W uzasadnieniu odwołania sprecyzowano powyższe zarzuty przez podniesienie okoliczności faktycznych i prawnych, które wzięto pod uwagę i odzwierciedlono dalej w zakresie, który miał znaczenie dla rozstrzygnięcia.
{KIO 3099/25}

25 lipca 2025 r. FlexiPower Group sp. z o.o. sp.k. z siedzibą w Kudrowicach {dalej: „FlexiPower” lub „Odwołujący C”} wniósł odwołanie od wyboru jako najkorzystniejszej oferty Energi Taniej {dalej również: „Przystępujący C”}, zaniechania odrzucenia ofert Energii Taniej i F.H.U. Bio-Klim A.J. {dalej „Bio-Klim”} w części nr 2 zamówienia.

Odwołujący C zarzucił Zamawiającemu następujące naruszenia przepisów ustawy pzp:

- 1.
- 2.niezgodnie z kryteriami oceny ofert, tj. nieprawidłowym przyznaniu punktacji w kryterium „Klasy efektywności energetycznej pompy ciepła (W55)”, a konsekwencji wyborze tej oferty, która nie jest najkorzystniejsza wedle tych kryteriów [w odwołaniu pkt I].
- 3.Art. 226 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 16 pkt 1 i 2 – przez zaniechanie odrzucenia ofert F.H.U. Bio-Klim A.J. i Energii Taniej, których treść jest niezgodna z warunkami zamówienia opisanymi w SWZ – PFU Wymagania dotyczące pomp ciepła (str. 17.), tj. nie spełniają warunku zachowania w obiegu grzewczym temperatury min. 68°C [w odwołaniu pkt II].

Odwołujący C wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu:

- 1.Unieważnienia wyboru najkorzystniejszej oferty.
- 2.Ponownego badania i oceny ofert.
- 3.Odrzucenia ofert Energii Taniej i Bio-Klimu.
- 4.Przyznania 0 pkt w kryterium „Klasy efektywności energetycznej pompy ciepła (W55)” ofercie Naszego Prądu.

W uzasadnieniu odwołania sprecyzowano powyższe zarzuty przez podniesienie okoliczności faktycznych i prawnych, które wzięto pod uwagę i odzwierciedlono dalej w zakresie, który miał znaczenie dla rozstrzygnięcia.
{KIO 3081/25, KIO 3090/25, KIO 3099/25}

W odpowiedziach na odwołania z 4 września 2025 r. Zamawiający uwzględnił każde z nich w całości i oświadczył, że zobowiązuje się do wykonania wskazanych w odwołaniach czynności.

Przystępujący B, który przystąpił po stronie Zamawiającego we wszystkich trzech sprawach, w pismach z 8 września 2025 r. zgłosił sprzeciw co do uwzględnienia przez Zamawiającego odwołań w sprawach sygn. akt KIO

3081/25 i KIO 3090/25 w zakresie zarzutów dotyczących oferty Energii Taniej, tj. w przypadku drugiej z tych spraw w całości, wnosząc o ich oddalenie oraz podnosząc w obu sprawach te same okoliczności faktyczne i taką samą argumentację prawną oraz zgłaszając wnioski dowodowe, do których poniżej się odniesiono, jeżeli miało to znaczenie dla rozstrzygnięcia tych zarzutów.

Z kolei Przystępujący C, który przystąpił po stronie Zamawiającego w sprawach sygn. akt KIO 3081/25 i KIO 3099/25, pismem z 8 września 2025 r. zgłosił sprzeciw co do uwzględnienia przez Zamawiającego odwołania w sprawie sygn. akt KIO 3090/25 w zakresie zarzutu dotyczącego oferty Naszego Prądu, wnosząc o jego oddalenie oraz podnosząc okoliczności faktyczne, argumentację prawną oraz zgłaszając wnioski dowodowe, do których poniżej się odniesiono, jeżeli miało to znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Izba ustaliła, co następuje:

I. Odnośnie podstawy faktycznej zarzutów zawartych w odwołaniu.

{KIO 3081/25, KIO 3090/25}

Częściowo wspólne podstawy faktyczne zarzutów odwołań w sprawach KIO 3081/25 i KIO 3090/25 odnośnie oferty Energi Taniej w zakresie falowników sprowadzić można do następujących twierdzeń:

1. Odwołanie Eko-On – inwerter (falownik) jednofazowy Growatt MIN3600TL-XH przy zastosowaniu optymalizatora mocy Honeybee 650 PLC (o maksymalnym prądzie wejściowym 15,04 A) jest niekompatybilny z modułem fotowoltaicznym Sunpro Power SPDG450-N96R12 (o maksymalnym prądzie mocy 15 A). A ponieważ uprzednio taki maksymalny prąd wejściowy dla tego optymalizatora został potwierdzony w odpowiedzi na dwa wezwania do wyjaśnień (w tym w załączonej do nich karcie katalogowej producenta), zmiana tego parametru w trzech wyjaśnieniach (i zmienionej karcie katalogowej producenta) na 18 A stanowi zmianę treści złożonej oferty.
2. Odwołanie Naszego Prądu – inwerter jednofazowy Growatt MIN3600TL-XH nie spełnia czterech parametrów PFU: 1) Maksymalne napięcie wejściowe – min. 600 V, 2) Zakres napięcia MPPT* – nie gorszy niż 80 V do 480 V, 3) Napięcie startu pracy – nie wyższe niż 80 V, 4) Prąd na MPPT – min. 12,5 A. Jest to urządzenie, które do poprawnego działania nie wymaga optymalizatora mocy, a stosowanie tego ostatniego nie było również wymagane według SWZ (patrz wyjaśnienia jej treści udzielone przez Zamawiającego w odpowiedzi na pytania wykonawców). Stąd wskazanie przez Energię Taniej dopiero w odpowiedzi na pierwsze wezwanie do wyjaśnienia kwestii spełniania tych czterech parametrów przez ten falownik jednofazowy, że zostanie on zaoferowany wraz z optymalizatorem mocy, stanowi zmianę treści oferty wynikającej ze złożonego do upływu terminu składania ofert Wykazu oferowanych urządzeń. Przy czym na tym etapie Energia Taniej mogła powziąć informację o tym, że inni wykonawcy, który zaoferowali ten model falownika, wprost wskazali na zastosowanie go wraz z optymalizatorem mocy w złożonych wykazach oferowanych urządzeń.
3. Oba odwołania – wskazanie w Wykazie oferowanych urządzeń, że jako falownik trójfazowy oferowany jest model *SPH4000-10000TL3 BH-UP* producenta Growatt New Energy Technology Co., Ltd. nie jest wystarczającym sprecyzowaniem treści oferty w tym zakresie, gdyż takie oznaczenie wskazuje na typoszereg urządzeń, a nie na konkretny model (przy czym według odwołania Eko-On dopuszczalne było wskazanie więcej niż jednego modelu). Ponadto w analogicznych uwarunkowaniach, tj. wskazania jako model oznaczenia *Growatt 3 PH SPH-XXXXTL3 BH UP* oferta innego wykonawcy, Columbus Energy S.A. z siedzibą w Krakowie, została odrzucona przez Zamawiającego jako niezgodna z warunkami zamówienia
4. W odwołaniu Eko-On nadmieniono, że w odpowiedzi na wezwanie do wyjaśnienia tej kwestii, Energia Taniej oświadczyła, że zamierza użyć wszystkich modeli tego typoszeregu, odsyłając do załączonej zbiorczej karty katalogowej, co nie zmienia faktu niedostatecznego sprecyzowania treści oferty złożonej do upływu terminu składania ofert. W ten sposób Energia Taniej uniemożliwiła Zamawiającemu weryfikację tak złożonej oferty, a jednocześnie przesunęła dobór właściwych urządzeń na etap wykonania zamówienia.

Podstawa faktyczna zarzutów odwołania Naszego Prądu odnośnie oferty Energi Taniej w zakresie modułów fotowoltaicznych [poniżej zacytowano (po dostosowaniu układu typograficznego i z pominięciem wytłuszczeń) brzmienie pkt III uzasadnienia – pisownia oryginalna]:

Wykonawca Energia Taniej zaoferował moduły SUNPRO POWER, SPDG450-N96R12, które nie posiadają klas Palności A. Jednym z wymogów dla modułów było posiadanie klasy palności A. W certyfikatach zgodności z normami IEC 61215 i IEC 61730 (obie normy były wymagane przez Zamawiającego) pojawia się odniesienie do klasy odporności ogniowej zgodnie z UL 790. Na certyfikatach (w załączniku do odwołania) dla oferowanego modułu znajduje się informacja: "Fire Safety Class A or C according to UL 790" oznacza to, że moduł fotowoltaiczny został przebadany pod kątem odporności na ogień według amerykańskiej normy UL 790 i uzyskał jedną z następujących klas:

Klasy odporności ogniowej wg UL 790:

- *Klasa A – najwyższa odporność ogniowa (najlepsza ochrona przed rozprzestrzenianiem się ognia, również w warunkach*

silnego wiatru).

•Klasa B – średnia odporność.

•Klasa C – podstawowa odporność (ochrona przed lekkimi płomieniami, krótkotrwała ekspozycja na ogień).

UL 790 określa odporność pokryć dachowych na ogień zewnętrzny.

Moduły SUNPRO POWER, SPDG450-N96R12 produkowane są z 2 mm szkłem przednim i tylnym, co potwierdza również karta katalogowa złożona przez Wykonawcę (dostarczona z wyjaśnieniami z dnia 13.05.2025):

„Szkło (F) Ultra przezroczyste wytłaczane, dwuwarstwowe bezbarwne szkło o grubości 2,0 mm (B) Przeszkłone szkło hartowane o grubości 2,0 mm”

Moduły o takim pokryciu posiadają klasę odporności ogniowej C, zgodnie z informacją od producenta (w załączniku), co potwierdza informację z certyfikatu. Dopiero w przypadku grubszego szkła dla tego producenta możliwe jest uzyskanie klasy A – grubość 2,5 mm.

Zaoferowanie urządzeń niezgodnych z SWZ umożliwiło złożenie oferty atrakcyjniejszej cenowo, stąd też różnica pomiędzy ofertą wykonawcy a Odwołującego.

Wykonawca poinformował, że moduł ten posiada certyfikat zgodności z włoską normą UNI 9177 dla modelu o szkle 2 mm który świadczy o klasie 1. Jednak klasa 1 na podstawie UNI 9177 nie jest równoważna klasie A na podstawie UL 790 – klasa 1 jest gorsza. Poniżej zestawienie porównawcze norm:

Cecha	UNI 9177	UL 790
Typ próbki	Próbki materiałów dekoracyjnych, Wykończeniowych	Kompletne systemy dachowe (pokrycia + podkłady + struktura)
Źródło ognia	Mały płomień (testy UNI 8456/8457) + Silny ogień z palnika gazowego lub promieniowanie cieplne (test UNI 9174)	Spalającego drewna, symulujący ogień zewnętrzny
Warunki testu	Wnętrze, kontrolowana komora	Symulacja działania ognia z zewnątrz (wiatr, żar, deszcz)
Dodatkowe	Brak symulacji warunków	Test odporności na wiatr, deszcz, żar Czynniki atmosferycznych (testy klas A/B/C)

Norma	Klasa	Co oznacza
UNI 9177	Klasa 1	Materiał ma bardzo dobrą odporność na zapłon i minimalne rozprzestrzenianie ognia w warunkach wewnętrznych
UL 790	Klasa A	Dach/system bardzo odporny na ogień zewnętrzny, nie rozprzestrzenia płomienia, wytrzymuje żar, wiatr, płomień

Podsumowując klasa 1 nie jest rozwiązaniem równoważnym względem klasy A, a rozwiązaniem gorszym. Zamawiający, po otrzymaniu dokumentów nie wezwał Wykonawcy do wyjaśnień i udowodnienia czy klasa 1 jest równoważna klasie A. Dodatkowo przedstawiony certyfikat zgodnie z jego treścią i tłumaczeniem: „Niniejszy certyfikat jest ważny wyłącznie dla próbek poddanych badaniom” dotyczy tylko i wyłącznie modeli SPDGxxx-N108M10, które nie były oferowane. Tym samym Wykonawca posiada jedynie oświadczenie producenta, które nie zostało poparte żadnymi badaniami oraz dotyczy jedynie modułów o szkle o grubości 2 mm posiadających prawdopodobnie klasę 1 względem włoskiej normy.

W załączniku nr 9 wykonawca Energia Taniej wskazał klasę palności „A” dla modułu SPDG450-N96R12. W wyjaśnieniach powołał się na certyfikaty TÜV SÜD, które wskazują na klasę A lub klasę C oraz załączył certyfikat CSI wskazujący na klasę 1. Certyfikat TÜV SÜD nie jest jednoznaczny, natomiast też nie udowodnił równoważności klasy 1 z klasą A.

Dowód:- certyfikaty (oryginał wraz z tłumaczeniem) zgodności z normami IEC 61215 i IEC 61730; na okoliczność parametrów oferowanych przez Energię Taniej modułów, w tym klasy bezpieczeństwa oraz klasy bezpieczeństwa pożarowego. - potwierdzenie mailowe od producenta o grubości szkła modułu dla klasy A i C.

Odwołanie Eko-Onu zawiera zbieżne, acz lapidarne uzasadnienie faktyczne analogicznego zarzutu [poniżej zacytowano (z pominięciem wytluszczeń) akapity 4.-6. Na str. 8. – pisownia oryginalna]:

PFU wymaga m.in. (vide: str. 11 PFU), aby ofertowane moduły fotowoltaiczne charakteryzowały się parametrem: „klasa palności modułu – A lub równoważna”.

Do pisma z dnia 13.05.2025 r. (data podpisu: 16.05.2025 r.) Energia Taniej załączyła (załącznik nr 3) certyfikat TÜV SÜD (Z2 1187710021 Rev. 02), wskazujący „Class A or Class C”, oraz certyfikat ACI, mający świadczyć o klasie 1, której rzekomej równoważności z klasą palności A Energia Taniej nie wykazała.

Produkt nie spełnia więc wymogu klasy palności modułu – A lub równoważnej, co uzasadnia odrzucenie oferty.
{KIO 3099/25}

Z kolei podstawa faktyczna zarzutu odwołania FlexiPower dotyczącego oferty Naszego Prądu została następująco sprecyzowana [poniżej zacytowano 2. i 3. akapit ze str. 5. odwołania – pisownia oryginalna]:

Wykonawca Nasza Prąd S.A. zaoferował pompy ciepła ACOND Grandis N, Grandis R oraz Grandis L deklarując w formularzu ofertowym, że spełniają one wymóg klasy efektywności energetycznej A+++ dla parametru W55, co było podstawą przyznania mu przez Zamawiającego maksymalnej liczby 20 punktów w tym kryterium. Oświadczenie to budzi uzasadnione wątpliwości i jest niezgodne z prawdą. Zgodnie z oficjalną kartą katalogową producenta pomp ciepła ACOND, model z tej samej serii – Grandis L – dla parametru W55 osiąga klasę efektywności energetycznej A++. Istotnym jest podkreślenie, że pompa ciepła – w zakresie oceny klasy energetycznej – podlega certyfikacji zgodnej z założeniami zgodnie z rozporządzeniem UE nr 813/2013, co uniemożliwia wyprodukowanie pompy, na potrzeby konkretnego postępowania, która będzie spełniać wyższą klasę energetyczną. Dowód: - karta katalogowa pomp ciepła ACOND Grandis

Poza kartą katalogową okoliczność tą potwierdza treść certyfikatu Keymark dla produktu Acond Grandis-L. Uwzględniony w nim wskaźnik η_s , czyli sezonowa efektywność energetyczna ogrzewania pomieszczeń wyraża stosunek rocznego zapotrzebowania na energię grzewczą do rocznego zużycia energii elektrycznej przez pompę ciepła, uwzględniając sezonowe wahania temperatur i warunki pracy – dla niskiej temperatury wynosi on 195%, zaś na średniej temperatury 142% Tymczasem w treści normy EN 1482 sezonowa efektywność energetyczna ogrzewania pomieszczeń η_f wyrażona w procentach, w zakresie $125 \leq \eta_f < 150$, odpowiada klasie efektywności energetycznej A++.

Reasumując, według tak sformułowanego uzasadnienia faktycznego Nasz Prąd oświadczył w ofercie, że oferowane pompy ciepła cechują się klasą efektywności energetycznej A+++ dla W55. Tymczasem według załączonej do odwołania karty katalogowej producenta Acond typoszereg pomp ciepła Grandis-L ma dla W55 efektywność energetyczną klasy A++, więc w pozacenowym kryterium oceny ofert powinien otrzymać 0 pkt. {KIO 3081/25, KIO 3090/25, KIO 3099/25 }

II. Odnośnie wymaganego zakresu treści oferty wynikającego z postanowień SWZ.

Pkt 2. lit. a) rozdziału IV SWZ odsyła odnośnie szczegółowego opisu przedmiotu tego zamówienia do Programu funkcjonalno-użytkowego {dalej: „PFU”}, stanowiącego załącznik nr 8 do SWZ.

Przedmiotem tego zamówienia jest zaprojektowanie oraz dostawa, montaż i uruchomienie wykonanie: w części nr 1 – 81 instalacji fotowoltaicznych, w tym 67 z magazynem energii, w części nr 2 – 69 powietrznych pomp ciepła [zob. pkt 1.2. Ogólny opis przedmiotu zamówienia PFU].

Objęte częścią nr 1 instalacje fotowoltaiczne mają składać się z następujących elementów elektrycznych: 1) modułów (paneli) fotowoltaicznych, 2) inwertera (falownika) DC/AC (trójfazowego, z wyjątkiem instalacji najmniejszej mocy), 3) instalacji prądu stałego i przemiennego wraz z niezbędnymi zabezpieczeniami, 4) układu pomiarowego mierzącego wyprodukowaną energię, 5) magazynu energii (dla podanej powyżej liczby instalacji) [zob. oba pkt 1.5.3. PFU].

W odniesieniu do tych kluczowych elementów z pkt 1)-6) powyżej w PFU zostały określone wymagane parametry techniczne [zob. pkt 1.6.1. Wymagania dotyczące instalacji fotowoltaicznych, str. 10-14].

PFU określa również wymagane parametry elementów składających się na instalacje powietrznych pomp ciepła objętych częścią nr 2, w tym dla samych pomp odrębnie dla urządzeń mniejszej i większej mocy [zob. 1.6.2. Wymagania dotyczące instalacji powietrznych pomp ciepła, str. 16-18].

Przy czym w odniesieniu do paneli fotowoltaicznych oraz inwerterów jednofazowych i trójfazowych objętych częścią nr 1 oraz pomp ciepła (w podziale na dwa zakresy mocy) wymagane było sprecyzowanie, przez podanie nazwy producenta i modelu, urządzeń oferowanych na potrzeby realizacji tego zamówienia, a także potwierdzenie, że spełniają one parametry określone w PFU, odrębnie dla każdego parametru wymienionego w kolejnych pkt tabel załącznika nr 9 do SWZ – Wykazu oferowanych instalacji. Zgodnie z brzmieniem zamieszczonej w tym załączniku instrukcji [pisownia oryginalna]: *W okienka poniżej należy wpisać, czy zaoferowany parametr jest spełniony, poprzez wpisanie odpowiedzi TAK lub NIE. W przypadku, gdy oferent wpisze NIE, oznacza to, że dany parametr nie jest spełniony, a oferta zostanie odrzucona.*

Należy zauważyć, że choć wypełniony załącznik nr 9 do SWZ – Wykaz oferowanych instalacji, określany jest w SWZ mianem przedmiotowego środka dowodowego, to zgodnie z jego nazwą stanowi przede wszystkim sprecyzowanie, ponad objęte wypełnionym Formularzem ofertowym z załącznika nr 1 do SWZ) określenie ceny i ponad lub obok [patrz poniżej] danych ocenianych w ramach kryteriów oceny, treści oferty. Ponieważ z SWZ wynika, że wypełniony Wykaz oferowanych instalacji należy bezwzględnie złożyć wraz z wypełnionym Formularzem ofertowym do upływu terminu składania ofert, tzn. nie podlega on złożeniu, zmianie lub uzupełnieniu na odrębne wezwanie, nie ma to większego znaczenia [por. pkt 5) lit. a) i b) rozdziału IX i ppkt 7) pkt 3. rozdziału XIII].

Reasumując, z powyższych postanowień SWZ wynika, że w zakresie objętym załącznikiem nr 9 do SWZ

wymagane było sprecyzowanie oferowanych instalacji przez wyszczególnienie istniejących na dzień sporządzenia oferty urządzeń (konkretnych modeli produkowanych przez wskazanego producenta), które spełniają odzwierciedlone w tym załączniku parametry PFU.

Godzi się jednak przy okazji zauważyć, że co do zasady przedmiotowe środki dowodowe powinny służyć potwierdzeniu kluczowych parametrów przedmiotu oferty, a nie wszystkich, ale niezależnie od zakresu żądanych dokumentów powinny one służyć potwierdzeniu treści oferty, a nie odwrotnie.

W części nr 1 dla falowników jednofazowych będących elementem instalacji fotowoltaicznych o mocy 3,15 kW określono m.in. następujące parametry: 1) Maksymalne napięcie wejściowe – min. 600 V, 2) Zakres napięcia MPPT* – nie gorszy niż 80 V do 480 V, 3) Napięcie startu pracy – nie wyższe niż 80 V, 4) Prąd na MPPT – min. 12,5 A przy czym jednocześnie w PFU dla tych parametrów, a w załączniku nr 9 do SWZ tylko w odniesieniu do pierwszego z nich, wskazano, że nie dotyczy to falowników z optymalizatorami mocy DC-DC por. punktory 4.-7. na str. 11-12, dopisek wyjaśniający znaczenie „*” umieszczonej przy tych parametrach na str. 13 PFU oraz lp. 4.-7. tabeli na str. 3-4 załącznika nr 9 do SWZ].

Stąd w zakresie parametru z pkt 1) powyżej logicznie rzecz biorąc istniały następujące możliwości potwierdzenia jego spełnienia: „Tak” – jeżeli oferowany falownik jednofazowy ma napięcie wejściowe min. 600 V, „Nie” – jeżeli falownik jednofazowy ma niższe napięcie wejściowe ale oferowany jest wraz z optymalizatorem moc. W tym ostatnim przypadku należało podać producenta i model zarówno falownika, jak i optymalizatora, skoro dopiero łącznie składają się na wykaz oferowanej w tym zakresie instalacji spełniającej wymagany parametr. Tym bardziej w sytuacji, gdy we wzorze Wykazu oferowanych załączników parametrów z pkt 2)-4) powyżej nie opatrzone „*”, nawet jeżeli było to niezamierzone. Skoro wykonawca zamierzał skorzystać z rozwiązania opcjonalnego, będącego wyjątkiem od zasady, konieczne było ujawnienie takiej woli w treści oferty.

Ponadto w części nr 1 jednym z wymaganych parametrów paneli fotowoltaicznych była klasa palności A lub równoważna. Ponadto wymagane było, aby oferowane moduły posiadały potwierdzoną certyfikatami zgodność z normami IEC 61215 i IEC 6173 [por. 3. i 4. punktor na str. 11 PFU oraz lp. 12. i 13, tabeli na str. 3 załącznika nr 9 do SWZ].

Poza wszelkim sporem i notoryjny dla profesjonalistów w branży fotowoltaicznej jest fakt, że klasy palności A, B, C oceniane są według normy UL 790.

Rozdział IV SWZ dotyczący opisu przedmiotu zamówienia zawiera przy tym w pkt 10 m.in. następujące postanowienie [pisownia oryginalna]: *Zgodnie z art. 101 ust. 4 ustawy Prawo zamówień publicznych (Pzp) w sytuacji gdyby w opisie przedmiotu zamówienia zawarto odniesienie do norm, europejskich ocen technicznych, aprobat, specyfikacji technicznych i systemów referencji technicznych, o których mowa w art. 101 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 3 ustawy Pzp a takim odniesieniem nie towarzyszyło wyrażenie „lub równoważne”, to Zamawiający dopuszcza rozwiązania równoważne opisywanym w każdej takiej normie, europejskiej ocenie technicznej, aprobacie, specyfikacji technicznej, systemowi referencji technicznych. W związku z powyższym należy przyjąć, że każdej: normie, europejskiej ocenie technicznej, aprobacie, specyfikacji technicznej, systemowi referencji technicznych występujących w opisie przedmiotu zamówienia towarzyszą wyrazy „lub równoważne”.*

Przy czym z art. 104 ust. 5 ustawy pzp wynika, że w przypadku takiego opisu przedmiotu zamówienia, tj. odwołującego się m.in. właśnie do norm, wykonawca ma udowodnić w ofercie, w szczególności za pomocą przedmiotowych środków dowodowych, że proponowane przez niego rozwiązania w równoważnym stopniu spełniają wymagania określone w opisie przedmiotu zamówienia.

W konsekwencji, jeżeli wykonawca chciał powołać się na to, że oferowany moduł fotowoltaiczny ma równoważną odporność ogniową w stosunku do klasy A wg UL 790, winien to wskazać i wykazać już w złożonej ofercie.

Z kolei w części nr 2 jednym z kryteriów oceny ofert jest: *Kryterium K – Klasa efektywności energetycznej pompy ciepła (W55) wg Rozporządzenia UE nr 813/2013 Ogrzewanie, przeciętne warunki klimatyczne o wadze 20%, przewidujące następujący sposób punktacji za zaoferowanie pompy ciepła o klasie efektywności energetycznej: 20 pkt za A+++ , 0 pkt za A++ (poniżej tej klasy odrzucenie oferty) [zob. lp. 2. tabeli na str. 20 w rozdziale XVIII SWZ].* W tym przypadku w ramach wypełnienia załącznika nr 9 do SWZ należało potwierdzić wymagany parametr, a jeżeli oferowany model pompy (z niższego zakresu mocy) ma ten parametr na poziomie punktowanym, wymagało to wskazania w stosownej rubryce Formularza ofertowego [zob. lp. 2 tabeli z rozdziału XIX na str. 21].

III. Odnośnie treści ofert Energi Taniej i Naszego Prądu w kontekście przeprowadzonych dowodów.

{KIO 3081/25, KIO 3090/25}

Przywołane lub zacytowane w ramach pkt I powyżej twierdzenia odnośnie treści oferty Energi Taniej i przebiegu jej badania z uzasadnień odwołań są zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy, z tym że odnośnie badania treści tej oferty w zakresie oferowanego falownika jednofazowego adekwatne są dalej idące twierdzenia Odwołującego B co do momentu,

w którym po raz pierwszy doszło do *de facto* uzupełnienia treści oferty przez Energię Taniej.

Reasumując, biorąc również pod uwagę ustalenia odnośnie wymaganego zakresu sprecyzowania przedmiotu oferty w ramach wypełnionego Wykazu oferowanych urządzeń, treść oferty Energi Taniej w zakresie objętym zarzutami obejmowała urządzenia niespełniające niektórych parametrów PFU. Po udostępnieniu wglądu w oferty było to przedmiotem kolejnych pism Eko-Onu z 23 kwietnia, 19 maja, 12 czerwca i 21 lipca 2025 r. do Zamawiającego. Następnie w kolejnych pismach z 12 maja oraz 12 i 16 czerwca 2025 r., Zamawiający cytował te uwagi, wzywając w trybie art. 107 ust. 4 ustawy pzp Energię Taniej do złożenia wyjaśnień, tj. *de facto* do ustosunkowania się do zgłoszonych przez Eko-On zastrzeżeń. W kolejnych pismach z 13 maja oraz 17 i 19 czerwca 2025 r. Energia Taniej, składała wyjaśnienia, *de facto* sukcesywnie zmieniając (w tym uzupełniając) treść oferty, tj. odpowiednio dopasowując ją pod kątem kolejnych zastrzeżeń, zresztą nieudolnie.

Najlepszym przykładem jest pojawienie się w pierwszych wyjaśnieniach optymalizatora o parametrach potwierdzonych załączoną kartą katalogową, co zostało podtrzymane w drugich wyjaśnieniach, aby za trzecim razem, po tym, jak konkurent zwrócił uwagę Zamawiającemu, że urządzenie to jest niekompatybilne z falownikiem jednofazowym wskazanym przez Energię Taniej w ofercie, ponownie zmienić treść oferty, z powołaniem się na nową kartę katalogową dla tego samego urządzenia (opatrzoną adnotacją świadczącą o tym, że urządzenie to w takiej wersji dopiero ma powstać), które nagle zyskało parametry pozwalające na zastosowanie go z tym falownikiem [por. pkt 1) wyjaśnień z 13 maja 2025 r. i pkt 3. wyjaśnień z 17 czerwca 2025 r. wraz z załącznikami nr 1 do obu z wyjaśnieniami z 19 czerwca 2025 r. i załącznikiem nr 1 do nich].

Z kolei w odpowiedzi na wychwycenie niedostatecznego sprecyzowania oferty w odniesieniu do oferowanego modelu falownika trójfazowego Energia Taniej wymieniła kilka modeli urządzeń, które miałyby rzekomo wynikać z enigmatycznie wskazanego typoszeregu, twierdząc, że zamierza je wszystkie zastosować, o czym miałby świadczyć fakt, że modele te są objęte zbiorczą kartą katalogową [por. pkt 2) wyjaśnień z 13 maja 2025 r. i załącznik nr 2 do nich].

Wreszcie poza wszelkim sporem jest fakt, że na etapie składania oferty Energia Taniej nie powoływała się na spełnianie przez oferowane moduły fotowoltaiczne wymagań innej normy równoważnych do klasy A wg normy UL 790. Co więcej, odpowiedź na zgłoszone wątpliwości sprowadzała się w piśmie z 13 maja 2025 r. do oświadczenia o załączeniu certyfikatu klasy palności wraz z tłumaczeniem jako załącznika nr 3 i załączeniu w rzeczywistości dwóch dokumentów, tj. ważnego do 5 marca 2025 r. Certyfikatu nr Z2 118771 0021 Rev. 02 potwierdzającego zgłoszone zastrzeżenia (wymieniono w nim zbiorczo szereg modeli, a następnie wskazano, że klasa bezpieczeństwa pożarowego to A lub C zgodnie z UL790), oraz Certyfikatu CSI/0273/24/RF z 14 maja 2024 r. dla typoszeregu panelifotowoltaicznych (wskazującego na klasę reakcji na ogień 1, według wskazanych w nim włoskich norm), bez jakiegokolwiek komentarza.

Nic nie wnosi do sprawy pozyskane dopiero na potrzeby postępowania odwoławczego oświadczenie datowane na 12 czerwca 2025 r. pisownia oryginalna: *Niniejszym firma Sunpro Power oświadcza, że nasze moduły TOPCon z podwójnym szkłem (SPDG420-450-N96R12) przeszły pozytywnie test bezpieczeństwa ogniowego zgodny z normami UL1703/IEC 61730-2 i uzyskały klasę A. Moduły dostarczane w ramach projektów w tym roku, od września 2025 r., będą posiadały Certyfikaty na klasę ogniową A. Jest to kolejny przejaw spóźnionej i nieudolnej próby zmiany treści oferty po upływie terminu jej złożenia. Abstrahując od wewnętrznej sprzeczności pomiędzy zdaniem pierwszym a drugim, oświadczenie to jest również niewiarygodne pod względem formalnym, gdyż nie wiadomo przez kogo zostało podpisane oraz jakie konkretnie osoby kryją się za enigmatycznym określeniem „Zespół Sunpro Power”.*

{KIO 3099/25}

Poza wszelkim sporem jest, że zakresy sezonowej efektywności energetycznej ogrzewania pomieszczeń (η) zostały określone w Rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 811/2013 z dnia 18 lutego 2013 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla ogrzewaczy pomieszczeń, ogrzewaczy wielofunkcyjnych, zestawów zawierających ogrzewacz pomieszczeń, regulator temperatury i urządzenie słoneczne oraz zestawów zawierających ogrzewacz wielofunkcyjny, regulator temperatury i urządzenie słoneczne. W szczególności według tabeli nr 1 z Załącznika II wynika, że $\eta_s \geq 150\%$ oznacza klasę A+++ Rozporządzenie 811/2013 odwołuje się przy tym do normy EN 14825, która zawiera metodykę obliczania sezonowej efektywności energetycznej. Przy czym wskaźnik η_s , to sezonowa efektywność energetyczną ogrzewania pomieszczeń wyrażająca stosunek rocznego zapotrzebowania na energię grzewczą do rocznego zużycia energii elektrycznej przez pompę ciepła.

Przystępujący C wykazał, że zawarte w odwołaniu twierdzenie, że model Grandis L o mocy 16 kW nie ma klasy efektywności energetycznej A+++ dla parametru W55 zostało oparte na pozyskanych we własnym zakresie przez Odwołującego C, nieaktualnych kartach katalogowych.

Odwołujący C nie zakwestionował faktu, że złożone przez Nasz Prąd na posiedzeniu 3 września 2025 r. w postaci papierowej (a przed otwarciem rozprawy również w postaci elektronicznej) karty techniczne są aktualne i dostępne

bezpośrednio na czeskiej stronie producenta [<https://www.acond.cz/grandis>], więc to na ich podstawie została sporządzona oferta w zakresie pomp ciepła, w tym złożone na poczet kryterium oceny ofert oświadczenie, że spełniają one klasę efektywności energetycznej A+++.

Przystępujący złożył na potwierdzenie spełniania przez zaoferowane pompy punktowanej w tym kryterium klasy efektywności energetycznej poniżej wymienione i omówione dowody:

1. Raport nr 037-0154-24 dla modelu Acond Grandis L zbadanego według zasad programu HP Keymark w wersji nr 12, wydany przez jednostkę certyfikującą SZU Brno, z którego wynika, że sezonowa efektywność energetyczna η_s wynosi: 217% dla W35 i 158% dla W55. Nie zostało przy tym zaprzeczone, że certyfikat HP Keymark jest europejskim, niezależnym systemem certyfikacji dla pomp ciepła, opartym na normach EN 14511, EN 14825 oraz EN 16147. W konsekwencji posiadanie tego certyfikatu oznacza, że parametry techniczne urządzenia, m.in. klasa efektywności energetycznej, zostały zweryfikowane w niezależnych laboratoriach i są zgodne z wymaganiami norm europejskich.
2. Oficjalna etykieta energetyczna z bazy EPREL dla modelu Grandis L, która również wskazuje klasę A+++ dla parametru W55. European Product Database for Energy Labelling jest publiczną europejską bazą danych, w której producenci i importerzy mają obowiązek rejestrować urządzenia objęte systemem etykietowania energetycznego, w tym pompy ciepła. W bazie dostępne są etykiety energetyczne oraz karty informacyjne produktów. Etykieta energetyczna pomp ciepła jest obowiązkowym oznaczeniem wynikającym z rozporządzeń UE (m.in. 811/2013, 812/2013).
3. Aktualne karty techniczne podpisane w imieniu producenta Acond (wersja PL i CZ), które podają, że sezonowa efektywność energetyczna – ogrzewanie 55°C [%] wg EN 14 825 wynosi – 158, co oznacza klasę A+++.
4. Ponadto producent Acond a.s. z siedzibą w Milevsku (Czechy) jednoznacznie oświadczył, że zaoferowany przez Nasz Prąd model Grandis L16 o znamionowej mocy grzewczej 16 kW posiada klasę efektywności energetycznej A+++ dla W55.

Reasumując, dowody z pkt 1.-3. powyżej wskazują, że zaoferowana przez Nasz Prąd pompa ciepła Grandis L o mocy grzewczej 16 kW uzyskuje klasę A+++ zarówno dla W35, jak i W55.

Izba zważyła, co następuje:

Zgodnie z art. 522 ust. 3 ustawy pzp jeżeli uczestnik postępowania odwoławczego, który przystąpił do postępowania po stronie zamawiającego, nie wniesie sprzeciwu co do uwzględnienia w całości zarzutów przedstawionych w odwołaniu przez zamawiającego, Izba umarza postępowanie, a zamawiający wykonuje, powtarza lub unieważnia czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia, zgodnie z żądaniem zawartym w odwołaniu.

Natomiast art. 522 ust. 4 ustawy pzp stanowi, że w przypadku uwzględnienia przez zamawiającego części zarzutów przedstawionych w odwołaniu, Izba może umorzyć postępowanie odwoławcze w części dotyczącej tych zarzutów, pod warunkiem że w postępowaniu odwoławczym po stronie zamawiającego nie przystąpił w terminie żaden wykonawca albo wykonawca, który przystąpił po stronie zamawiającego, nie wniósł sprzeciwu wobec uwzględnienia tych zarzutów. W takim przypadku Izba rozpoznaje pozostałe zarzuty odwołania. Zamawiający wykonuje, powtarza lub unieważnia czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia, zgodnie z żądaniem zawartym w odwołaniu w zakresie uwzględnionych zarzutów.

Z kolei z art. 523 ust. 3 ustawy pzp wynika, że jeżeli uczestnik postępowania odwoławczego, który przystąpił po stronie zamawiającego, wniesie sprzeciw wobec uwzględnienia zarzutów przedstawionych w odwołaniu w części, gdy odwołujący nie wycofa pozostałych zarzutów odwołania, Izba rozpoznaje odwołanie.

Wreszcie według art. 568 pkt 3 ustawy pzp Izba umarza postępowania odwoławcze, w formie postanowienia, w przypadku, o którym mowa w art. 522.

Żadne z powyższych kazuistycznych uregulowań ustawy pzp z osobna nie odnosi się wprost do sytuacji procesowej, która zaistniała w pierwszej i trzeciej ze spraw, tj. gdy zamawiający uwzględnia w całości odwołania, a przystępujący po jego stronie zgłaszają częściowe sprzeciwy. Jednakże wzięcie pod uwagę łącznie powyższych uregulowań pozwala wyprowadzić normę prawną, której hipoteza obejmuje właśnie taką sytuację, a dyspozycja nakazuje skierowanie do rozpoznania na rozprawie odwołania w zakresie zarzutów objętych sprzeciwem, przy jednoczesnym umorzeniu postępowania odwoławczego w części nieobjętej sprzeciwem.

Z uwagi na wniesienie sprzeciwów co do uwzględnienia przez Zamawiającego odwołań w sprawach sygn. akt KIO 3081/25 i KIO 3099/25 w zakresie zarzutów dotyczących jednego przystępującego, przy jednoczesnym braku sprzeciwu drugiego przystępującego odnośnie uwzględnienia odwołania w zakresie dotyczących go zarzutów, każde z tych odwołań w zakresie zarzutów objętych sprzeciwem zostało rozpoznane, a w pozostałym zakresie postępowanie odwoławcze podlegało umorzeniu.

Stąd Izba – działając na podstawie art. 568 pkt 3 ustawy pzp – orzekła, jak w pkt 1. i 6. sentencji.

Art. 226 ust. 1 pkt 5 pzp nakazuje zamawiającemu odrzucenie oferty, jeżeli jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia, przez które – według definicji zawartej w art. 7 pkt 29 pzp – należy rozumieć warunki dotyczące zamówienia lub postępowania o udzielenie zamówienia, wynikające w szczególności z opisu przedmiotu zamówienia, wymagań związanych z realizacją zamówienia, kryteriów oceny ofert, wymagań proceduralnych lub projektowanych postanowień umowy w sprawie zamówienia publicznego. Ponieważ poprzednio obowiązująca ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1843 ze zm.) {dalej: „ppzp”} zawierała analogiczne uregulowania, w przeważającej mierze zachowuje aktualność dorobek doktryny i orzecznictwa wypracowany na tle stosowania art. 89 ust. 1 pkt 2 popzp. Zgodnie z tym przepisem zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia, z zastrzeżeniem art. 87 ust. 2 pkt 3 popzp. Przy czym ten ostatni przepis miał niemal identyczne brzmienie jak obecnie obowiązujący art. 223 ust. 1 pkt 3 pzp. Różnice sprowadzają się do nieistotnych w okolicznościach tej sprawy zmian terminologii, wynikających z uczynienia obecnie punktem odniesienia dokumentów zamówienia zamiast, jak poprzednio, samej specyfikacji istotnych warunków zamówienia {w skrócie: „SIWZ”}, która z kolei obecnie nazywana jest specyfikacją warunków zamówienia {w skrócie: „SWZ”}. Innymi słowy, na potrzeby dalszego wyводу „SWZ” i „SIWZ” należy poczytać za synonimiczne określenia specyfikacji (istotnych) warunków zamówienia {inaczej w skrócie: „specyfikacji”} jako zasadniczego dokumentu zamówienia opracowywanego przez zamawiających na potrzeby prowadzonego postępowania.

Zarówno w obecnym, jak i poprzednim stanie prawnym co do zasady odrzuceniu podlega oferta, której treść – rozumiana jako oświadczenie woli wykonawcy (zawartość merytoryczna oferty) – nie odpowiada warunkom zamówienia w odniesieniu do zakresu, rodzaju lub sposobu realizacji przedmiotu zamówienia. Innymi słowy zachodzi niezgodność treści oferty z warunkami zamówienia polegająca na niezgodności zobowiązania wykonawcy wyrażonego w jego ofercie ze świadczeniem, którego zaoferowania wymagał zamawiający w dokumentach zamówienia. Stąd zamawiający powinien zweryfikować, czy oferowane mu roboty budowlane, dostawy lub usługi odpowiadają tym wymaganiom co do rodzaju, zakresu, ilości, jakości, warunków realizacji i innych elementów, jakie uznał za istotne dla zaspokojenia jego potrzeb, jeżeli znalazło to odzwierciedlenie w ramach opisu przedmiotu zamówienia (z uwzględnieniem proponowanych warunków umowy).

Aby zapewnić możliwość zweryfikowania zgodności treści oferty z warunkami zamówienia, z jednej strony art. 20 ust. 1 pzp (art. 9 ust. 1 popzp) obliguje zamawiającego, aby prowadził całe postępowanie o udzielenie zamówienia w formie pisemnej, w tym art. 133 ust. 1 pzp nakazuje udostępnienie specyfikacji (art. 37 ust. 2 popzp), która ma zawierać w szczególności opis przedmiotu zamówienia, określenie terminu wykonania zamówienia, opis sposobu przygotowania oferty, sposób obliczenia ceny oferty, opis kryteriów oceny ofert wraz z podaniem wag tych kryteriów i sposobu oceny ofert, projektowane postanowienia umowy w sprawie zamówienia publicznego, istotne warunki umowy w sprawie zamówienia publicznego oraz opis sposobu przygotowania ofert (art. 134 ust. 1 pkt 4, 6, 14, 17, 18, 20; art. 36 ust. 1 pkt 3, 4, 10, 12 13 i 16 popzp). Z drugiej strony art. 63 ust. 1 i 2 pzp zastrzega pod rygorem nieważności dla oferty składanej przez wykonawcę w postępowaniu o udzielenie zamówienia formę elektroniczną (art. 10a ust. 5 popzp, przy czym w jeszcze dawniejszym stanie prawnym była to forma pisemna pod rygorem nieważności), a według art. 218 ust. 2 pzp treść takiej oferty musi być zgodna z wymaganiami zamawiającego określonymi w dokumentach zamówienia (w art. 82 ust. 3 popzp mowa była o zgodności treści oferty z treścią specyfikacji).

W doktrynie i orzecznictwie przyjęło się stanowisko, że rozumienie terminu oferta należy opierać na art. 66 § 1 Kodeksu cywilnego, zgodnie z którym jest nią oświadczenie drugiej stronie woli zawarcia umowy, jeżeli określa istotne postanowienia tej umowy. Z uwagi na odpłatny charakter zamówień publicznych, nieodzownym elementem treści oferty będzie zawsze określenie ceny za jaką wykonawca zobowiązuje się wykonać zamawiane świadczenie. W pozostałym zakresie to zamawiający określa w specyfikacji wymagany od wykonawcy zakres i sposób konkretyzacji oświadczenia woli, który będzie podstawą dla oceny zgodności treści złożonej oferty z merytorycznymi wymaganiami opisu przedmiotu zamówienia i warunkami umowy. W szczególności nie budzi wątpliwości, a nie jest bez znaczenia dla rozpoznawanej sprawy, że zamawiający może wymagać skonkretyzowania producenta i oznaczenia indywidualizującego przedmiot oferty np. przez wymaganie podania producenta, marki, typu modelu itp. oferowanego urządzenia. W takim przypadku należy uznać te informacje za stanowiące elementy treści umowy podmiotowo istotne (*accidentalialia negotii*).

Niezależnie od charakteru niezgodności, aby zastosować podstawę odrzucenia oferty z art. 226 ust. 1 pkt 5 pzp musi być możliwe uchwycenie na czym konkretnie taka niezgodność polega, czyli co i w jaki sposób w ofercie nie jest zgodne z konkretnie wskazanymi, skwantyfikowanymi i ustalonymi jednoznacznie warunkami zamówienia. Przy czym o ile art. 223 ust. 1 pzp (87 ust. 1 popzp) uprawnia zamawiającego w toku badania i oceny ofert do zażądania od wykonawców wyjaśnień dotyczących treści złożonych ofert, o tyle zabrania prowadzenia między zamawiającym a wykonawcą negocjacji dotyczących złożonej oferty oraz – z zastrzeżeniem ust. 2 (oraz szczególnego trybu dialogu konkurencyjnego) – dokonywanie jakiegokolwiek zmiany w jej treści. Jednocześnie z art. 223 ust. 2 pkt 1-3 pzp (art. 87 ust. 2 pkt 1-3 popzp) wynika nakaz poprawienia przez zamawiającego w ofercie zarówno oczywistych omyłek pisarskich czy

rachunkowych, jak i innych omyłek, polegających na niezgodności oferty z dokumentami zamówienia, jeżeli poprawienie tych nieoczywistych omyłek nie powoduje istotnych zmian w treści oferty. W konsekwencji nawet wystąpienie stanu niezgodności treści oferty z treścią specyfikacji nie zawsze może być podstawą odrzucenia oferty, gdyż odrzuceniu podlega wyłącznie oferta, której treść jest niezgodna z treścią specyfikacji w sposób zasadniczy i nieusuwalny.

Omówione powyżej instytucje poprawienia omyłek właściwe dla Prawa zamówień publicznych nie wyłączają konieczności dokonywania wykładni oświadczenia woli, jakim są zarówno specyfikacja, jak i oferta zawarcia umowy w sprawie zamówienia publicznego, gdyż przez odesłanie wynikające z art. 8 ust. 1 ustawy pzp znajduje tu zastosowanie art. 65 Kodeksu cywilnego. Zgodnie z przepisem art. 65 § 1 kc oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. Natomiast według przepisu art. 65 § 2 kc w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu. Innymi słowy wynikające z przepisów art. 65 Kodeksu cywilnego dyrektywy interpretacyjne jednoznacznie potwierdzają konieczność uwzględnienia kontekstu sytuacyjnego składanego oświadczenia woli, a zatem uwzględnienia wszystkich elementów istotnych dla odkodowania faktycznego zamiaru składającego oświadczenie woli. Jak to trafnie uchwycono w uzasadnieniu wyroku Izby z 10 maja 2011 r. sygn. akt KIO 883/11, art. 65 kc daje podstawy do przyjęcia tzw. kombinowanej metody wykładni oświadczeń woli, zmierzającej do uwzględnienia w odpowiednim zakresie zarówno rzeczywistej woli podmiotu składającego oświadczenie woli, jak i wzbudzonego przez to oświadczenie zaufania innych osób. Z jednej więc strony określone znaczenie przypisuje się woli podmiotu składającego oświadczenie, z drugiej zaś strony dąży się do ochrony interesów osoby, która działa w zaufaniu do ustalonego przez siebie sensu otrzymanego oświadczenia woli, jeżeli przy jego interpretacji dołożyła należytej staranności.

Ponadto zakresem normy prawnej wynikającej z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy pzp objęta jest również sytuacja, w której pomimo zadeklarowania przez wykonawcę w ofercie, że jej treść odnośnie przedmiotu świadczenia jest zgodna z opisem przedmiotu zamówienia, nie znajduje to potwierdzenia w zażądanych – na zasadzie art. 104 (etykiety), art. 105 (certyfikaty) lub art. 106 (inne dokumenty) ustawy pzp (przy czym ten ostatni przepis jest odpowiednikiem regulacji zawartej w art. 25 ust. 2 pkt 2 popzp) – przez zamawiającego i składanych przez wykonawcę – co do zasady wraz z ofertą (o czym z kolei stanowi art. 107 ust. 1 pzp) – przedmiotowych środkach dowodowych. Stąd zostały one zdefiniowane w art. 6 pkt 20 ustawy pzp jako środki służące potwierdzeniu zgodności oferowanych dostaw, usług lub robót budowlanych z wymaganiami, cechami lub kryteriami określonymi w opisie przedmiotu zamówienia lub kryteriów oceny ofert, lub wymaganiami związanymi z realizacją zamówienia.

W szczególności zgodnie z przepisami zawartymi w art. 105 ustawy pzp:

- w celu potwierdzenia zgodności oferowanych robót budowlanych, dostaw lub usług z wymaganiami, cechami lub kryteriami określonymi w opisie przedmiotu zamówienia lub kryteriami oceny ofert, lub wymaganiami związanymi z realizacją zamówienia zamawiający może żądać od wykonawców złożenia certyfikatu wydanego przez jednostkę oceniającą zgodność lub sprawozdania z badań przeprowadzonych przez tę jednostkę [ust. 1];
- przez jednostkę oceniającą zgodność rozumie się jednostkę wykonującą działania z zakresu oceny zgodności, w tym kalibrację, testy, certyfikację i kontrolę, akredytowaną zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającym wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającym rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30) [ust. 2];
- jeżeli wymagane jest złożenie certyfikatów wydanych przez określoną jednostkę oceniającą zgodność, zamawiający akceptuje również certyfikaty wydane przez inne równoważne jednostki oceniające zgodność [ust. 3];
- zamawiający akceptuje odpowiednie przedmiotowe środki dowodowe, inne niż te, o których mowa w ust. 1 i 3, w szczególności dokumentację techniczną producenta, w przypadku gdy dany wykonawca nie ma ani dostępu do certyfikatów lub sprawozdań z badań, o których mowa w ust. 1 i 3, ani możliwości ich uzyskania w odpowiednim terminie, o ile ten brak dostępu nie może być przypisany danemu wykonawcy, oraz pod warunkiem że dany wykonawca udowodni, że wykonywane przez niego roboty budowlane, dostawy lub usługi spełniają wymagania, cechy lub kryteria określone w opisie przedmiotu zamówienia lub kryteriów oceny ofert, lub wymagania związane z realizacją zamówienia [ust. 4].

Natomiast z part. 106 ustawy pzp wynika ponadto, że:

- w tym samym celu zamawiający może żądać innych przedmiotowych środków dowodowych niż zdefiniowane w art. 104 pzp etykiety czy w art. 105 certyfikaty, jeżeli są one niezbędne do przeprowadzenia postępowania [ust. 1 zd. 1];
- zamawiający ma obowiązek wskazać wymagane przedmiotowe środki dowodowe w ogłoszeniu o zamówieniu lub dokumentach zamówienia [ust. 1 zd. 2];
- zamawiający może wyłącznie wymagać przedmiotowych środków dowodowych, które są związane z przedmiotem zamówienia i proporcjonalne do niego [ust. 2];

•jednocześnie żądanie przedmiotowych środków dowodowych nie może ograniczać uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców, stąd zamawiający jest obowiązany akceptować równoważne przedmiotowe środki dowodowe, czynią zadość celowi, któremu służyło zażądanie tych dowodów.

Wreszcie z uregulowań art. 107 ustawy pzp wynika co następuje. Zasadą jest składanie przez wykonawcę przedmiotowych środków dowodowych wraz z ofertą (ust. 1). Jeżeli jednak wykonawca nie uczyni tego w ogóle lub złoży przedmiotowe środki dowodowe, które są niekompletne, zamawiający może wezwać do ich złożenia lub uzupełnienia w wyznaczonym terminie wyłącznie w sytuacji, gdy uprzednio przewidział to w ogłoszeniu o zamówieniu lub dokumentach zamówienia (ust. 2). Jednakże nigdy nie jest to dopuszczalne w odniesieniu do kryteriów oceny ofert, a zbędne w przypadku, gdy oferta i tak podlega odrzuceniu albo zachodzą przesłanki unieważnienia postępowania (ust. 3).

W każdym razie dokumenty zaliczane do przedmiotowych środków dowodowych należy rozpatrywać jako kwalifikowaną formę potwierdzenia zgodności oferowanego świadczenia z wymaganym przez zamawiającego. Innymi słowy, zadeklarowana przez wykonawcę treść oferty musi w takim przypadku dodatkowo znaleźć odzwierciedlenie w dokumentach co do zasady sporządzonych przez niezależny od wykonawcy podmiot trzeci. W konsekwencji brak takiego kwalifikowanego potwierdzenia również jest podstawą do odrzucenia oferty jako niezgodnej z warunkami zamówienia, co przejawia się zarówno w aspekcie formalnym, tj. w niezgodności z postanowieniem formułującym żądanie złożenia takich dokumentów, jak i przede wszystkim materialnym, tj. niewykazaniu zgodności oferowanego przedmiotu świadczenia z opisem przedmiotu zamówienia w zakresie wymagań, cech lub parametrów, które miały znaleźć potwierdzenie w tych dokumentach.

Z uwagi na powyższe uwarunkowania prawne zażądany przez Zamawiającego jako przedmiotowy środek dowodowy Wykaz oferowanych urządzeń wg wzoru z załącznika do SWZ stanowi przede wszystkim wraz z wypełnionym Formularzem ofertowym treść oferty, a co najmniej niepodzielnie ma cechy zarówno treści oferty, jak i przedmiotowego środka dowodowego. Dzięki temu, że Zamawiający nie przewidział możliwości wzywania do złożenia lub uzupełnienia Wykazu oferowanych urządzeń, który musiał zostać złożony wraz z ofertą, *de facto* czyni to również zadość wynikającemu z art. 223 ust. 1 zd. 2 ustawy pzp zakazowi prowadzenia negocjacji dotyczących złożonej oferty oraz dokonywania jakiegokolwiek zmiany w jej treści, chyba że chodzi o poprawienie w ofercie omyłek polegających na niezgodności oferty z dokumentami zamówienia, niepowodujące istotnych zmian w treści oferty, o czym mowa w art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy pzp.

{KIO 3081/25, KIO 3090/25}

W ustalonych powyżej okolicznościach, po pierwsze stwierdzić należy, że treść oferty Przystępującego B w zakresie oferowanych rozwiązań, które zostały sprecyzowane co do procenta i modelu (typu), była jednoznaczna. W konsekwencji nie było żadnych podstaw faktycznych i prawnych, aby dopuścić do zmiany, w tym uzupełnienia, jej treści pod pretekstem odpowiadania na wezwania do wyjaśnienia treści Wykazu oferowanych urządzeń, . bezpodstawnie kilkakrotnie kierowanych przez Zamawiającego z powołaniem się na art. 107 ust. 4 ustawy pzp, przy czym *de facto* były to wezwania do wyjaśnienia treści oferty w trybie art. 87 ust. 1 ustawy pzp. Przy czym wezwanie kierowane na podstawie każdego z tych przepisów nie może prowadzić do umożliwienia zmiany treści oferty, co miało miejsce w ustalonych powyżej okolicznościach. Tym samym naruszony został wynikający z art. 227 ust. 1 zd. 2 zakaz zmiany treści oferty, biorąc pod uwagę, że nie wchodziło w tym przypadku zastosowanie art. 223 ust. 2 pkt 3 ustawy pzp. Złożona przez Przystępującego B oferta w zakresie urządzeń objętych zarzutami odwołań nie pozostawiała wręcz pola do stosowania instytucji wyjaśnienia treści oferty w trybie art. 223 ust. 1 zd. 1 ustawy pzp. Świadczy o tym właśnie fakt, że Przystępujący usiłował zmienić treść złożonej oferty w ramach odpowiedzi na wezwanie do wyjaśnienia, w tym przez złożenie z własnej inicjatywy dokumentów przedmiotowych.

{KIO 3099/25}

Zgodnie z art. 239 ust. 1 ustawy pzp zamawiający wybiera najkorzystniejszą ofertę na podstawie kryteriów oceny ofert określonych w dokumentach zamówienia. Przy czym, jak stanowi art. 239 ust. 2 ustawy pzp, najkorzystniejsza oferta to oferta przedstawiająca najkorzystniejszy stosunek jakości do ceny lub kosztu lub oferta z najniższą ceną lub kosztem

W ustalonych powyżej okolicznościach nie potwierdził się zarzut, że oferta Przystępującego C nie została oceniona zgodnie z jej treścią według obowiązujących kryteriów oceny ofert.

Konieczne stało się także zaznaczenie, że okoliczności faktyczne i prawne podniesione przez Odwołujących dopiero na rozprawie, choćby w ramach odniesienia się do odpowiedzi na odwołanie, nie mogły być wzięte pod uwagę z uwagi na specyfikę postępowania odwoławczego wynikającą z uregulowania zawartego w art. 555 ustawy pzp (poprzednio w art. 192 ust. 7 ustawy pzp z 2004 r.), zgodnie z którym Izba nie może orzekać co do zarzutów, które nie były zawarte w odwołaniu. Innymi słowy niezależnie od wskazywanego w odwołaniu przepisu, którego naruszenie jest zarzucane zamawiającemu, Izba jest uprawniona do oceny prawidłowości zachowania zamawiającego (podjętych lub zaniechanych czynności), jedynie przez pryzmat sprecyzowanych w odwołaniu okoliczności, przede wszystkim

faktycznych, ale i prawnych. Mają one decydujące znaczenie dla ustalenia granic kognicji Izby przy rozpoznaniu sprawy, gdyż konstytuują zarzut podlegający rozpoznaniu. W konsekwencji o ile dowody na mocy art. 535 ustawy pzp odwołujący może przedstawiać aż do zamknięcia rozprawy, o tyle okoliczności, z których chce wywodzić skutki prawne musi uprzednio zawrzeć w odwołaniu, pod rygorem ich nieuwzględnienia przez Izbę z uwagi na art. 555 pzp.

Jak to trafnie wywiodła Izba w uzasadnieniu wyroku z 9 maja 2023 r. sygn. akt KIO 1142/23: Ponadto art. 516 ust. 1 pkt 7-10 pzp stanowi, że odwołanie powinno wskazywać czynność lub zaniechanie zamawiającego, którym zarzuca się niezgodność z przepisami ustawy, zawierać zwięzłe przedstawienie zarzutów, określać żądanie oraz wskazywać okoliczności faktyczne i prawne uzasadniające wniesienie odwołania. Z przepisów tych wynika zatem, że samo wskazanie czynności zamawiającego oraz naruszonych przez niego przepisów ustawy nie tworzy zarzutu. Zarzut jest substratem okoliczności faktycznych i prawnych, które powinny być wskazane w odwołaniu i to właśnie one zakreślają granice rozpoznania odwołania. Oznacza to, że niezależnie od podstawy prawnej wskazanego naruszenia, nowe okoliczności faktyczne podnoszone dopiero na rozprawie stanowią nowe zarzuty, które nie były zawarte w odwołaniu. W związku z tym nie mogą one być brane pod uwagę w trakcie rozpoznania odwołania przez Izbę, gdyż byłoby to niezgodne z ww. przepisami obowiązującymi w postępowaniu odwoławczym przed Izbą. Dopuszczenie rozszerzania przez odwołujących zakresu pierwotnych zarzutów lub ich modyfikacji na rozprawie prowadziłyby też w istocie do przedłużenia ustawowego terminu na wnoszenie odwołań. Ponadto w razie rozpoznania przez Izbę nowych zarzutów rozszerzonych o okoliczności faktyczne niepodniesione w odwołaniu, doszłoby do zachwiania zasady równości stron cechującej kontradiktoryjne postępowanie odwoławcze, gdyż zamawiający o tym, jakie konkretnie zarzuty kierowane są pod jego adresem, dowadywałby się dopiero na rozprawie, co uniemożliwiłoby mu przygotowanie argumentacji i zgromadzenie ewentualnych dowodów przemawiających na jego korzyść.

Takie stanowisko jest konsekwentnie prezentowane przez Izbę. *Wskazanie nowych faktów, nawet wyczerpujących dyspozycję tego samego przepisu pzp, jest uznawane za nowy zarzut [z uzasadnienia wyroku z 13 marca 2023 r. sygn. akt KIO 291/23]. Izba bada odwołanie wyłącznie w granicach zarzutów (art. 555 Prawa zamówień publicznych). Zarzut składa się z podstawy prawnej – wskazania przepisu, który został naruszony, i podstawy faktycznej, tj. okoliczności, które mogłyby być rozpatrywane przez Izbę w kontekście ewentualnego naruszenia przepisu ustawy. Podniesiony zarzut musi być skonkretyzowany [z uzasadnienia wyroku z 22 lutego 2023 r. sygn. akt KIO 360/23]. W tym miejscu zwrócić należy uwagę, że postępowanie odwoławcze nie służy uzupełnianiu treści odwołania. Skoro rozstrzygnięcie odwołania winno ograniczać się do zarzutów zawartych w odwołaniu to mnożenie okoliczności faktycznych i prawnych w toku postępowania odwoławczego, należy uznać za rozszerzenie przedmiotu odwołania nie zaś za uzasadnienie zarzutów sformułowanych w odwołaniu [z uzasadnienia wyroku z 5 grudnia 2013 r. sygn. akt KIO 2690/13].*

Z kolei Sąd Okręgowy w Warszawie, który jako Sąd Zamówień Publicznych rygorystycznie przestrzega stosowania art. 555 pzp, w uzasadnieniu wyroku z 18 października 2023 r. sygn. akt. XXIII Zs 77/23 wywiodł, że postępowanie odwoławcze przed Krajową Izbą Odwoławczą nie ma charakteru całościowego postępowania kontrolnego, obejmującego ogólną prawidłowość przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego przez zamawiającego, a Izba jest władna badać ściśle konkretnie te kwestie, które zostały jej poddane przez odwołującego (a następnie ewentualnie zmodyfikowane uwzględnieniem odwołania przez zamawiającego i sprzeciwem przystępującego) – i tak przedstawiony jej zakres zaskarżenia i zarzutów poddać konfrontacji z regulacją art. 554 ust 1 pkt 1 oraz art 555 ustawy pzp. Sąd z całą mocą podkreślił, że niedopuszczalne jest orzekanie przez Izbę w zakresie niespornym oraz co do zarzutów niezawartych w odwołaniu. Krajowa Izba Odwoławcza nie jest bowiem uprawniona do dowolnego zakresu rozpoznania odwołania (ustalenia substratu zaskarżenia), gdyż w systemie środków ochrony prawnej na gruncie ustawy Prawo zamówień publicznych dysponentem odwołania jest odwołujący, a także zamawiający (uznając bądź nie zarzuty odwołania) oraz jego uczestnicy (korzystając z prawa do wniesienia sprzeciwu). Stąd orzekanie przez Izbę w zakresie nieobjętym sprzeciwem, a zatem w zakresie niespornym jest niedopuszczalne. Również orzekanie co do zarzutów niezawartych w odwołaniu jest niedopuszczalne. {KIO 3081/25, KIO 3090/25}

Mając powyższe na uwadze, Izba stwierdziła, że naruszenie przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 223 ust. 1 zd. 2, art. 107 ust. 1 i 4 oraz w zw. z art. 16 pkt 1 ustawy pzp miało wpływ na wynik prowadzonego przez niego postępowania w zakresie części nr 1 zamówienia, stąd – działając na podstawie art. 554 ust. 1 pkt 1, ust. 3 pkt 1 lit. a oraz b ustawy pzp – orzekła, jak w pkt 2. i 4. sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego w tych sprawach, na które złożyły się uiszczone wpisy od odwołań oraz uzasadnione koszty Odwołującego A i Odwołującego B z tytułu wynagrodzenia pełnomocników (udokumentowane złożonymi do akt fakturami VAT), orzeczone w pkt 3. i 5. sentencji stosownie do wyniku tych spraw, na podstawie art. 557 ustawy pzp w zw. z § 5 pkt 1 i 2 lit. b oraz § 7 ust. 1 pkt 2 i ust. 5 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. poz. 2437), tj. obciążając nimi w całości Przystępującego B,

również w drugiej sprawie, uznając, że przemawia za tym waga zarzutów, spośród których wszystkie z wyjątkiem jednego okazały się zasadne i spowodowały uczynienie zadość żądaniom unieważnienia wyboru oferty i jej odrzucenia.

{KIO 3099/25}

Mając powyższe na uwadze, Izba – działając na podstawie art. 553 zd. 1 ustawy pzp – orzekła, jak w pkt 7. sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego w tej sprawie, na które złożył się uiszczony wpis od odwołania oraz uzasadnione koszty Przystępującego C w postaci wynagrodzenia pełnomocnika (potwierdzone złożoną fakturą VAT), ale z ograniczeniem ich wysokości do kwoty 3600 zł), orzeczono w pkt 8. sentencji stosownie do ustalonego wyniku sprawy, tj. na podstawie art. 557 ustawy pzp w zw. z § 8 ust. 2 pkt 2 oraz § 5 pkt 1 i 2 lit. a, b Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. poz. 2437) obciążając nimi Odwołującego C.